

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2022 • TREĆE TROMESEČJE • JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Na naslovnoj stranici: Gabrijela Izabel Alarkon Avila, 29, želela je da postane poznata pevačica u Boliviji. Međutim, sada su se njene želje promenile. Ona želi samo da peva Bogu. Priču o tome možete pročitati na 8. stranici časopisa .

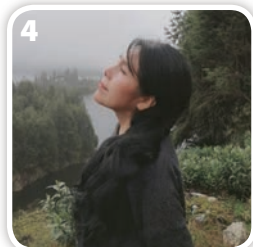
BOLIVIJA

- 4 Hristos miri bračni par / 2. jul
- 6 Čudo usred pandemije / 9. jul
- 8 Pesma u mom srcu / 16. jul
- 10 Bog svime upravlja / 23. jul

BRAZIL

- 12 Predivna stena / 30. jul
- 14 Molitve za novu crkvu / 6. avgust
- 16 Ultimatum za subotu / 13. avgust
- 18 Crkva pod drvetom manga / 20. avgust

- 20 Od kritike do učenja / 27. avgust
- 22 Kupaci kostim u crkvi / 3. septembar
- 24 Potraga za istinom / 10. septembar
- 26 Oslanjati se samo na Boga / 17. septembar
- 28 Program Trinaeste subote: Proslavljati gospodara Subote / 24. septembar
- 30 Budući projekti Trinaeste subote
- 32 Mape

= Priče koje mogu posebno da interesuju tinejdžere

Ovog tromesečja posvetićemo se Južnoameričkoj diviziji (JAD) u kojoj se nalaze: Argentina, Bolivija, Brazil, Čile, Ekvador, Foklandska ostrva, Paragvaj, Peru, Urugvaj.

U ovoj diviziji živi 349 miliona ljudi uključujući približno i više od 2,5 miliona vernika Hrišćanske adventističke crkve. To predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 136 ljudi.

Ovog tromesečja 8 projekata Trinaeste subote biće sprovedeno u državama ove divizije (Bolivija, Brazil).

Vaša podrška misionstvu je veoma značajna za jedinstvo crkve.

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misionstvu crkve putem svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božjih blagoslova!

Mogućnosti

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju novih crkava u:

- Kočabambi, Bolivija
- El Altu, Bolivija
- La Pazu, Bolivija
- Trinidadu, Bolivija
- Santosu, Brazil
- Mauai, Brazil
- Brodovskom, Brazil
- Ribeirao Pretu, Brazil.

Hristos miri bračni par

BOLIVIJA | 2. jul

Anabel

U nedelju je Anabel plačljivo pobegla iz svog doma i izbezumljeno lutala ulicama Kočabambe.

Njen brak se raspadao, u domu nije bilo mira. Stalne svađe sa suprugom su uticale na njihove dve ćerke. Ona takvo stanje više nije mogla da podnese. Razvod joj je delovao kao jedino rešenje i izlaz iz problema.

Dok je besciljno hodala ulicama, odjednom se setila da je negde čula da Adventistička crkva organizuje program za duhovno isceljenje. Njena porodica je pripadala drugoj hrišćanskoj konfesiji, međutim, u tom trenutku, odlučila je da potraži pomoć u lokalnoj Adventističkoj crkvi.

U crkvi, pastor je pažljivo saslušao Anabel, dok je u očajanju sa suzama u očima govorila o svom razočaranju u braku, opisujući svoje mnogobrojne probleme u domu. Kada je završila sa iznoše-

njem svoje životne priče, pastor je ponudio da se pomoli za nju i njenu porodicu.

„Samo Isus može spasiti vaš brak“, rekao je.

Nakon molitve, obećao je da će doći da ih poseti.

Narednog dana, došao je u njihov dom, ponudivši im savetovanje za porodicu. Anabelin suprug se složio sa ponudom, i pozvao ćerke da im se pridruže. Svoju prvu sesiju savetovanja o porodici počeli su molitvom.

„Dragi Bože“, molila se Anabel, „molim Te unesi promene u naš dom.“

Pastor je tada predložio da porodica otvori svoje Biblije i da zajedno proučavaju.

Anabel je mnoge suze prolila za vreme ovog sastanka. Osećala se bespomoćno. Znala je da treba u potpunosti da se preda u Božje ruke, međutim, dok je slušala svog supruga, grube reči su joj dolazile na um. Činilo joj se kao da ne može da se smiri.

Nekoliko dana kasnije, pastor je ponovo došao da proučava Bibliju sa njima, da podeli dobre savete za jačanje porodičnih odnosa. Molio se sa porodicom, hrabrio Anabel i njenog supruga da ostave svoju prošlost iza sebe, da krenu napred. Posavetovao ih je da budu strpljivi i tolerantni.

„Dragi Bože“, molila se Anabel, „molim Te, unesi promene u naš dom.“

Kada se sastanak završio, jedna od ćerki je izjavila da želi da preda svoje srce Isusu krštenjem. Pastor je pozvao porodicu na subotno bogoslužje. Cela porodica je otišla na službu, a ćerka se pridružila klubu mladih crkvenih izviđača. Kasnije, bila je takođe krštena.

Tada je došla pandemija Kovid 19, i vlasti su sprovele striktni karantin u trajanju od tri meseca. Kada je karantin ukinut, crkvama nije bio dozvoljen rad, tako da su se bogoslužja organizovala preko Interneta.

Usred pandemije, Bog je čuo Anabeline molitve, i nešto se dogodilo u njenom domu.

Njen suprug se zajedno sa njom poprilično promenio. Hristos je zaista blagoslovio njihov dom. Jedanaest meseci nakon što je bila pobegla iz svog doma i beznadežno lutala ulicama grada, Anabel, njen suprug i njihove dve ćerke krstili su se u Adventističkoj crkvi.

Bog je u potpunosti obnovio odnose u domu. Danas, ona slavi i hvali Boga za Njegovu ljubav i milost.

Ona voli da ohrabruje druge porodice, da se u potpunosti oslanjaju na Boga kroz molitve.

„Njemu ništa nije nemoguće“, izjavljuje. „Stavite Boga na prvo mesto u svom životu, i činite Njegovu volju. On je veran i spreman da pruži utočište svim porodicama koje Ga traže.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkvene zgrade u Anabelinom rodnom gradu Kočabambi. Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva 24. septembra, koja će pomoći mnogim porodicama da pronađu duhovno isceljenje i povrate ljubav i mir u svojim brakovima.

U vezi sa pričom

- Kočabamba se nalazi u dolini, u podnožju planine Tunari, i ima umerenu klimu koja omogućuje uzgoj različitog voća i povrća.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka: (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Misionijska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“, govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misije Adventističke crkve u velikim gradovima, kao i jačanju onoga što utiče na duhovni rast. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Misionijski cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog tela, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obliča u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: WillGo2020.org.

Misionijske informacije

- Prvi misionari u Boliviji bili su Eduardo i Flora Toman, koji su došli u ovu državu 1907. godine. Delili su literaturu koju su kupili od Huana Pereire, bivšeg prezbiterijanskoj kolportera, koji je isključen iz njihove crkve zbog propagiranja adventističkih doktrina od 1897. godine. Sedmicu dana pre nego što su Tomanovi napustili Boliviju i otišli u Čile 1909. godine, Ferdinand i Ana Stal su došli i otpočeli zdravstveno misionarski rad u La Pazu. Kasnije su Stalovi misionirali među domorocima.
- Bolivija je bila poslednja država u Južnoameričkoj diviziji u kojoj je započeto adventističko delovanje.

Čudo usred pandemije

Giljermo

Bolivija je prošla kroz zatvaranje usred pandemije Kovid 19.

Sve crkve su bile zaključane, bogoslužnja i druge aktivnosti bile su zabranjene usled straha od širenja virusa.

Male grupe vernika su počele da se okupljaju u domovima nekih od njih u drugom gradu po veličini u Boliviji, El Altu.

Giljermo se iskreno molio da mu Bog pokaže na koji način su ljudi mogli da slave usred pandemije.

Dok se molio, jedna misao mu je pala na um. Zašto ne bi bogoslužnje održavali u prirodi izvan grada?

Uz dosta molitava i pomoć drugih vernika crkve, bilo je odlučeno da se bogoslužnje održi na jednom od mnogobrojnih brda izvan grada. Grupa je izabrala brdo koje narod Ajmara naziva „Vanja kuta“ što u prevodu znači „Suvo jezero“.

Osam vernika crkve pojavilo se na prvom okupljanju u subotu.

Ljudi se nisu obeshrabrili što ih je bilo samo toliko malo. Nastavili su da se okupljaju svake naredne subote.

Dok su se tako molili i proslavljali Boga, ljudi su počeli da dolaze. Nakon tri meseca, grupa je narasla na stotinu ljudi, među kojima su bili adventisti, evangelici i vernici drugih hrišćanskih denominacija.

Hladna kiša, zabrinutost, nisu obeshrabrili ljude i žene, mlade i decu, da pešače oko 2 km do vrha brda gde se skup održavao.

Jedna misao je prevagnula u njihovim umovima: „Penjimo se istrajno, jer Bog je sa nama.“

Imali su poverenje u Boga. Molili su se, oslanjali na Boga i postili. Moleći se na kolenima i pevajući na vrhu brda, radošno su proslavljali Boga.

Ova okupljanja subotom su bila predivan blagoslov. Mnogi ljudi su tražili Gospoda usled suočavanja sa nezaposlenošću i bolešću. Odlazili su sa brda sa očima punih suza, ali i verom da Bog sve vodi, i da će učiniti velika čuda u njihovim životima. Hrabrili su jedni druge stihom iz Biblije: „A Bog moj da ispuni svaku potrebu vašu po bogatstvu svom u slavi, u Hristu Isusu.“ (Filipljanima 4,19).

Bolivija

Iako je svet usporio usled pandemije, propovedanje večnog jevanđelja se nije zaustavilo. Kao rezultat sastanaka na brdu za vreme pandemije, trinaestoro ljudi je krštenjem predalo svoje živote Gospodu. Danas, ova verna grupa ljudi sa brda postala je zajednica sa više od 50 vernika koji se subotom okupljaju u jednoj iznajmljenoj sali.

I pored pandemije, jevanđelje se širilo u El Altu, drugom gradu po veličini u Boliviji. Međutim, postoje delovi grada u kojima nema Adventističke crkve. 🌐

Darovi Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju crkve u jednom od ovih delova grada.

Hvala vam što planirate da priložite velikodušna sredstva Trinaeste subote, 24. septembra, kojim ćete podržati izgradnju ove crkve i još tri u Boliviji.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta misije crkve širom sveta, o žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji ne uključuje samo pastore, već i ostale vernike crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje novih učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Bolivija ima najveću slanu ravnicu na svetu, Salar de Ujuni, koja zauzima prostor od 10.582 km², i nalazi se na 3.656 metara nadmorske visine. Ova slana ravnica je 100 puta veća od poznate Bonevil Salt Flats u Juti (SAD). Ova Bolivijska ravnica sadrži 50-70% svetske rezerve litijuma.
- Nacionalna životinja u Boliviji je lama i kondor sa Anda.
- Zvanični jezik u Boliviji je španski, iako postoji 36 starosedelačkih naroda koji se služe jezicima Ajmara, Guarani i Kečua.

Pesma u mom srcu

BOLIVIJA | 16. jul

Gabrijela

Neki poznati pevači su postali zaokupljeni muzikom u svom detinjstvu, ali ovo nije bio slučaj sa Gabrijelom. Ona je odrastala u La Pazu u Boliviji, sa željom da bude uz Isusa.

Od rođenja, majka joj je govorila o Isusovoj ljubavi.

Odrastala je sa saznanjem o Deset Božjih zapovesti, i četvrtoj zapovesti o sedmom danu suboti, što je odražavalo Njegov karakter ljubavi.

Ona je shvatala značaj desetka i darova.

Kada je imala devet godina, predala je svoje srce Isusu krštenjem.

Međutim, kako su godine prolazile, počela je da upoznaje slasti ovog sveta, a vrata za te slasti bila je muzika.

Gabrijela je volela da peva zabave radi za vreme školskih raspusta. U to vreme, bila je pozvana da se pridruži jednoj muzičkoj grupi, i ona je to rado prihvatila, smatrajući da bi na taj način mogla

da otpočne muzičku karijeru i postane poznata.

Sa 19 godina, bila je uverena da je pevanje njen život.

Dok je studirala, pevala je sa nekoliko muzičkih grupa. S vremena na vreme postavljala je sebi pitanje da li je donela pravu odluku, da nije napravila grešku.

Kada je završila fakultet, odsek iz psihologije, sa nekoliko svojih prijatelja osnovala je novu muzičku grupu koja je doživela momentalni uspeh. Grupa je učestvovala u brojnim dešavanjima, a Gabrijela je uživala da ide na zabave i troši svoj novac na skupocene predmete.

Volela je da peva i troši novac. Međutim, kada nije pevala ili trošila novac osećala se praznom iznutra. Život joj se činio kao da nema neko značenje.

Ona nije u potpunosti prestala da odlazi u Adventističku crkvu. Subotom ujutro bila bi hrišćanka, a nakon bogoslužjenja vraćala bi se u svoj svakodnevni život.

Jednog subotnog jutra slušala je neke posebne crkvene pesme, i u njoj se rodila želja da peva Bogu na slavu.

„Volela bih da pevam u crkvi“, pomislila je. „Moja majka bi bila veoma ponosna na svoju ćerku kada bih pevala u crkvi.“

Ubrzo je počela redovno da dolazi u crkvu, ne samo na jutarnja bogoslužjenja, već i na popodnevne programe.

Počela je da sluša adventističke pevače. Shvatila je da želi da ostavi svetsku muziku, međutim, borila se sa željom da bude slavna.

Molila se Bogu da joj pomogne.

Tada je pandemija Kovid 19 učinila da sve bude zatvoreno. Gabrijela nije mogla da nastupa. Umesto očajanja, osetila je ogromno olakšanje. Sada je bilo pravo vreme da prekine sve veze sa ispraznim, beznačajnim delom života.

Postala je blizak prijatelj sa pastorom crkve, i on ju je pozvao na biblijska proučavanja. Radosno je prihvatila.

Kada su završili sa serijom proučavanja, odlučila je da nanovo posveti svoje srce Bogu ponovnim krštenjem.

Osećala je da joj Bog pruža novu mogućnost da živi za Njega. Nakon nekog vremena, bila je krštena. Prilikom uronjavanja u vodu izjavila je da je sve što je ikada imala pripadalo Bogu.

„Predajem svoj život, talente, darove Tebi u službu.“

Nakon krštenja, zamenila je muzičku pozornicu sa Zum aplikacijom, gde je mogla da peva na slavu i čast Bogu.

Na osnovu predloga crkvenih vođa, počela je da vodi psihološke seminare i biblijska proučavanja putem Interneta. Uticajem njenih programa, četiri osobe su se krstile za vreme pandemije.

Gabrijela ima posebnu poruku za mlade ljude, koji poput nje bivaju privučeni svetu i skreću sa puta koji vodi prema Hristu.

„Nemojte gubiti svoje dragoceno vreme u svetu, svaka osoba ima darove i talente. Potrebno je da ih otkrijete i upotrebljavate Bogu na slavu.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za izgradnju crkve u La Pazu, u Boliviji.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra.

U vezi sa pričom

- Zamolite neku devojkicu da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).

Preuzmite misionerske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.

- Misionerska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta misije crkve širom sveta, o žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji ne uključuje samo pastore, već i ostale vernike crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje novih učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Bolivija i Peru dele jezero Titikaka koje se nalazi na najvišoj nadmorskoj visini od 3.810 metara, i ima površinu od 8.300 km².
- Udate žene plemena Ajmara se mogu prepoznati po tome kako nose svoj šešir. Kada se šešir nosi sa strane to je znak da je žena neudata, a kad se nosi po sredini to je znak da je udata.

Bog svime upravlja

Kurt

Karol je došla do svog prijatelja Kurta sa jednim velikim problemom. Neko je pokušao da preuzme vlasništvo nad njenom kućom u Trinidadu u Boliviji. Bila joj je potrebna njegova pomoć.

Problem je počeo kada se Karol preselila iz Bolivije u Brazil da bi nastavila sa postdiplomskim studijama iz anesteziologije. Karol i Kurt su zajedno radili na fakultetu, a ona i njen suprug su upravljali klinikom u Trinidadu.

Kada su se suprug i ona odselili u Brazil, ostavili su svoju kuću i zemlju jednom prijatelju u kog su imali poverenja. Lokacija placa i kuće je bila veoma dobra, u neposrednoj blizini samog centra grada.

Prijatelj se uselio u kuću i ubrzo pokazao interesovanje da je otkupi, kao i okolnu zemlju.

Međutim, kada je Karol došla u posetu nekoliko godina kasnije, saznala je na svoje iznenađenje da je njen prijatelj pokrenuo pravnu proceduru dobijanja kuće i placa bez ikakvih troškova.

On je koristio pravnu mogućnost dobijanja kuće i placa višegodišnjim

boravkom u njoj a nedovoljnom zainteresovanošću pravih vlasnika. Ovaj proces je omogućavao sticanje vlasništva nad imovinom boravkom i izmirivanjem poreza prema državi u neprekidnom periodu od nekoliko godina.

Karol je otpočela sudski postupak i parnica je trajala iz godine u godinu. Tokom pete godine sudskog postupka, ona je diplomirala na svojim postdiplomskim studijama i dobila dobar posao u Brazilu. Zajedno sa suprugom, kupila je kuću u Brazilu i skrasili su se u njoj. Nisu imali novca da nastave sudski spor u Boliviji, pa se Karol obratila Kurtu, svom starom prijatelju sa predlogom, „Želim da poklonim ovu kuću i imanje tvojoj crkvi.“

Ispričala mu je tad da je u jednom trenutku sa suprugom želela da izgradi zdravstvenu kliniku na tom imanju, ali da bi sada volela da Adventistička crkva bude na tom zemljištu.

„Želim da na ovom zemljištu bude izgrađena klinika koja će lečiti dušu“, rekla je.

Kurt je konsultovao vođe crkve, i prihvatili su donaciju kao mogućnost širenja svog evanđeoskog delovanja u ovom gradu.

Vrhovni sud u Boliviji

Međutim, izgledalo je kao da sotona želi da ovo spreči. Sudski sporovi oko vlasništva nad kućom i parcelom u kojima je Kurt učestvovao trajali su još narednih pet godina, dok celi predmet nije završio na vrhovnom sudu u Boliviji.

Ovaj sudski postupak je zaista dugo trajao, ali je dobri Gospod intervenisao, i vrhovni sud presudio u korist Hrišćanske adventističke crkve za samo mesec dana. Crkva je dobila vlasništvo nad kućom i parcelom, i planira da izgradi novu crkvenu zgradu i centar za promovisanje zdravog načina života. 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju crkvene zgrade i centra za promovisanje zdravog načina života u Trinidadu.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra tako da na ovoj parceli može biti izgrađena klinika koja leči dušu.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionске postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Misionска priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanju nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Bolivija je sekularna država čiji ustav garantuje slobodu veroispovesti.
- Dva najveća grada u Boliviji su glavni grad La Paz i Sukre.
- Bolivija je dobila ime po Simonu Bolívaru, venecuelanskom vojnom i političkom vođi koji je vodio gerilski rat u Venecueli, Boliviji, Kolumbiji, Ekvadoru, Peruu, i Panami protiv španske imperije. Španska vladavina u Boliviji je počela u 16. veku i trajala je do 1825, kada je okončana nakon šenaestogodišnjeg rata.
- Samo 11% puteva u Boliviji je asfaltirano.
- Tradicionalno bolivijsko jelo je sopa de mani – supa od kikirikija. Pravi se od testenine, povrća i mlevenog kikirikija.
- Glavni izvozni aduti Bolivije su prirodni gas, mineralne rude, kalaj, zlato, soja i proizvodi od soje.

Predivna stena

Žaklina

Grad Itapasi u centralnom Brazilu nosi naziv „Predivna stena“.

Postoji dobar razlog zbog kog se Itapasi naziva predivnom stenom. Grad se nalazi u tropskoj oblasti sa bogatim nalazištima raznih minerala. Rudari kopaju rudu kristala „mika“ koji se upotrebljava u kozmetičkoj industriji. Takođe nalaze i zlato.

Sa prekrasnim kristalima i sjajnim zlatom, grad se sa pravom naziva „Predivna stena Brazila“.

Međutim, nije sve tako idealno delovalo u Žaklininom životu, jednoj stanovnici ovog grada od 18.500 ljudi. Mnogobrojni lični problemi ispunjavali su njen život, a ona nije znala gde da se okrene i kako da se postavi.

U to vreme, jedna njena prijateljica, Marija Rita pozvala ju je na sastanak grupe žena u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.

Žaklini se svidelo ovo okupljanje, pa je počela da dolazi na sastanke grupe svakog utorka.

Saznala je da u crkvi postoje i druga okupljanja, i ubrzo je odlazila na sva crkvena dešavanja tokom sedmice. To je bilo nešto potpuno novo u njenom životu.

Iako je Žaklina bila odgajana u hrišćanskoj porodici, nije u suštini poznavala

Boga. Bila je krštena kao mala devojčica u crkvi u koju je odlazila njena porodica. Kasnije, tamo je učestvovala u prvom obredu pričešća. Odlazila je u svoju crkvu svake nedelje, ali njeno srce je bilo prazno. Nije osećala Božje prisustvo u svom životu. Retko kad je čitala Bibliju ili razmišljala o stihovima zapisanim u njoj.

Njena prijateljica Marija Rita, koja je bila odgajana u adventističkoj porodici, bila je oduševljena što je Žaklina počela da odlazi na crkvene aktivnosti četiri puta sedmično.

Ove dve devojke su počele da razgovaraju o Bogu. Marija Rita je jednom prilikom upitala Žaklinu šta misli o suboti i o stanju mrtvih.

Žaklina nikada ranije nije čitala biblijske tekstove koji govore o suboti ili o stanju mrtvih, bila je radoznala i želela je da sazna više o tome.

Počela je samostalno da proučava Bibliju, tražeći istinu onakvu kakvu je otkrio Bog u svojoj Reči. Počela je da razmišlja o stihovima iz Biblije.

Kada joj je Marija Rita ponudila da proučava Bibliju sa njom, rado je prihvatila. Bila je zadivljena saznanjem da je Bog naglasio načela dobrog zdravlja u Svetom pismu.

Kako je Božja reč delovala na njeno srce, ona je bila posebno zadivljena porukom o zdravlju. Sa fakultetskom diplomom nutricioniste, uvidevši da Adventistička crkva naglašava važnost kvalitetne ishrane i

zdravog načina života, osetila je da je Bog poziva da se priključi Adventističkoj crkvi.

Biblijska proučavanja nisu uvek bila jednostavna. Ponekad Žaklina nije bila spremna da prihvati nove istine, ali nastavljala je da se moli i proučava. U njoj se vremenom razvila želja da potpuno preda svoje srce Isusu.

Završila je seriju osnovnih biblijskih istina koje je proučavala sa svojom prijateljicom. Ubrzo su otpočele novu seriju o Otkrivenju.

U toj biblijskoj knjizi čitala je o još lepšem mestu od njenog Itapasija, „Predivne stene Brazila“.

Čitala je o novom Jerusalimu: „I ja Jovan videh grad sveti, Jerusalim nov, gde silazi od Boga s neba, pripremljen kao nevesta ukrašena mužu svom.“ (Otkrivenje 21,2); „I temelji zidova gradskih behu ukrašeni svakim dragim kamenjem: prvi temelj beše jaspis, drugi safir, treći halkidon, četvrti smaragd, peti sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist.“ (Otkrivenje 21,19.20); „I beše građa zidova njegova jaspis, i grad zlato čisto, kao čisto staklo.“ (Otkrivenje 21,18)

Pročitala je takođe Isusovo obećanje: „Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh crkvama: Koji pobedi daću mu da jede od mane sakrivene, i daću mu kamen beo, i na kamenu novo ime napisano, kog niko ne zna osim onog koji primi.“ (Otkrivenje 2,17)

Žaklina je bila spremna za krštenje.

Danas, ona sija Hristovom ljubavlju u svom gradu. Ona se moli da Bog preko nje deluje na njenog supruga, njihovu ćerku, da upoznaju Isusa i krenu putem prema Novom Jerusalimu, „Predivnoj steni univerzuma“.

„Zahvalna sam Bogu što je stavio prekrasne ljude u moj život, i ja znam, da je sve usklađeno i da ide na dobro, jer Bog ima plan za moj život, kao i za vaš“, izjavljuje.

U vezi sa pričom

- Zamolite neku devojkicu da iznese ovu priču kao svoje iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Misionska priča iznosi stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta misije crkve širom sveta, o žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji ne uključuje samo pastore, već i ostale vernike crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje novih učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanju nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

„Zahvalna sam Bogu za sve što jesam, i sve ono što imam. Zahvalna sam što me toliko voli, iako ja to ne zaslužujem. Želim da rastem i napredujem u Hristu, da me On upotrebi da dovedem još mnoge k Njemu.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 nove crkvene zgrade u Brazilu, tako da mnogi ljudi poput Žakline mogu da dolaze na crkvene sastanke, upoznaju Isusa, i pripremaju se za Njegov skori povratak.

Molitve za novu crkvu

BRAZIL | 6. avgust

Simona

Jedne kasne večeri, Simona je zastala u prostoriji za odmor u bolnici u kojoj je radila kao medicinska sestra u južnom Brazilu.

Videla je da je televizor bio upaljen, i počela je da menja TV programe daljinskim upravljačem. Njenu pažnju je privukao govor starijeg čoveka u jednom od tih programa. Njegove reči su je zainteresovale. Govorio je o određenim zdravstvenim principima, a Simona je želela da sazna nešto više o tome.

Program se emitovao u Brazilu na kanalu „Novo doba“, koji je deo religioznih programa na portugalskom jeziku međunarodnog TV kanala „Nada“.

Od te večeri, Simona je počela redovno da gleda program „Novo doba“. Svidela su joj se emisije, i ubrzo se zainteresovala za Hrišćansku adventističku crkvu.

Simona se neko vreme molila Bogu za stalan posao. Ona je radila kao medicin-

ska sestra po višestrukim kratkoročnim ugovorima u različitim bolnicama. Ona je čeznula za stalnim poslom, koji bi joj obezbedio sredstva da može da kupi kuću i stekne finansijsku sigurnost svojim ćerkama Žaklini i Ana Kludiji.

„Dragi Bože“, molila se, „pomoz mi da nađem stalni posao.“

Dok se molila, elektronskom poštom joj je stigao ugovor za rad na mestu medicinske sestre u gradu 1.500 km severno, u centralnom delu Brazila.

U tom trenutku je gledala program „Novo doba“ i odlučila je da potraži Hrišćansku adventističku crkvu u tom novom gradu. Međutim, u tom gradu je nije bilo.

Simona je promenila svoje molitve. Umesto da se moli za stalan posao, odlučila je da traži od Boga da otvori Adventističku crkvu u njenom gradu.

„Dragi Bože, molim Te, osnuj Adventističku crkvu u ovom mestu.“

Nakon kratkog vremena, dobila je još jedan ugovor za rad na mestu medicinske sestre u drugom gradu. Sada, njene ćerke i ona nisu morale da se sele u udaljeno mesto. Ovaj grad, Uruita, nalazio se na pola sata vožnje kolima od njene kuće. Simona se nadala da će tamo postojati Adventistička crkva, međutim, ni u ovom gradu nije postojala crkva.

Nastavila je da se moli Bogu da osnuje crkvu u gradu.

Jednog dana, dok se vozila sa posla kući, prošla je kroz centar grada i videla natpis na jednoj zgradi „Novo doba“.

U Brazilu, mnoge Adventističke crkve imaju natpis „Novo doba“.

Simona nije mogla da poveruje svojim očima. Nova crkvena zgrada Hrišćanske adventističke crkve bila je otvorena u njenom gradu. Bila je toliko ispunjena radošću da to nije uspevala da prikuje.

Bog je odgovorio na njene molitve.

Ušla je u crkvu, koja je bila posvećena neko kratko vreme pre toga. Radosno se predstavila dvojici pastora koji su tu stajali.

„Molila sam se za osnivanje Adventističke crkve u ovom gradu već duže vreme“, izjavila je uzbuđeno pastora rima.

Oni su bili srećni što mogu da je upoznaju, i što je saznala za Adventističku crkvu posredstvom kanala „Novo doba“.

Ona danas završava proučavanje osnovnih biblijskih istina i priprema se da preda svoje srce Isusu putem krštenja.

Ali, ona je već sada svedok koji svetli. Gde god da se kreće, ona koristi priliku i poziva ljude da posete crkvu koju je Bog otvorio kao odgovor na njene molitve.

„Bog je ispunio moj san da imamo Adventističku crkvu ovde u gradu. Sada se molim da nas Bog upotrebi da Njegovo delo napreduje, i da životi mnogih ljudi budu taknuti Njegovom ljubavlju.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 nove crkvene zgrade u Brazilu, tako da mnogi ljudi poput Simone mogu da dolaze na crkvene sastanke u svom gradu, upoznaju Isusa, i pripremaju se za Njegov skori povratak.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionijske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Ova misionijska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta misije crkve širom sveta, o žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji ne uključuje samo pastore, već i ostale vernike crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje novih učenika. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanja nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionijske informacije

- Godine 1939, adventističko misionarsko-zdravstveno delo osnovano je u Brazilu, otvaranjem klinike „Boa Vista“ (Lep pogled) pod vođstvom Dr Antonija Alveša de Mirande. Godine 1942, klinika je dobila novi naziv „Casa de Saude Liberdade“ (Kuća spasenja i slobode). U današnje vreme, klinika je narasla u bolnicu pod vođstvom Dr Galdina Nunješa Vieire, i poznata je pod nazivom „Adventistička bolnica Sao Paulo“.
- U julu 1900. godine, izašao je prvi broj časopisa „O Arauto da Verdade“ (Vesnik istine), prvi adventistički časopis na portugalskom jeziku.

Ultimatum za subotu

Diogo

Diago je bio siromašan, a njegov gazda na poslu mu je dao ultimatum – da radi u subotu ili da dobije otkaz. Šta je trebalo da uradi?

Nekoliko meseci ranije, kada se Diogo oženio, bio je toliko siromašan da nije imao novca za iznajmljivanje kuće za svoju suprugu i sebe u Brazilu. Supruga i on su se doselili kod njegove tetke koja im nije ništa naplaćivala. U to vreme, Diogo je radio kao stažista.

Tada je saznao da mu je supruga Najara ostala u drugom stanju, i počeo je da traži bolje plaćen posao. Njegov san, međutim, bio je da otpočne neki svoj posao.

Diogo se obraćao Bogu za svoj san. „Dragi Bože, molim Te pomози mi da pronađem posao gde ću moći da zaradim dovoljno novca da ispunim svoj san, da osnujem svoju kompaniju.“

Nije bilo jednostavno naći posao zbog njegovih ubeđenja o suboti. Izgleda da niko nije želeo da zaposli adventističkog hrišćanina koji je tražio od pretpostavljenih da mu odobre da slobodan dan bude od zalaska sunca u petak do zalaska sunca u subotu. Međutim, Diogo se nije obeshrabrio, nastavio je da se moli.

Jednog dana je dobio poziv sa benzinske pumpe koja je tražila radnika obezbeđenja.

Rekao je vlasniku da je hrišćanin adventista, da ne može da radi subotom. Milošću Božjom, dobio je posao i slobodne subote.

Benzinska pumpa se nalazila daleko od njegovog doma. Putovao je do posla motorom, radio je svake noći osim subote.

Bilo je opasno putovati na posao motorom, a i sam posao je bio opasan. Međutim, njemu je zaista bio potreban.

Jednog dana, vlasnik benzinske pumpe je rekao Diogu da ne želi da mu više daje slobodnu subotu. Dao mu je ultimatum – posao subotom ili otkaz. Diogo mu je odgovorio da u tom slučaju ne želi više da radi na benzinskoj pumpi.

Otprilike u to vreme, Diogova crkva je organizovala misioni projekat „Halev“.

Ovaj misioni projekat je inicijativa Južnoameričke divizije koja ohrabruje vernike crkve da učestvuju u misionim aktivnostima u lokalnoj sredini, posećujući ljude u njihovim domovima, proučavajući biblijske teme sa njima, i druge aktivnosti.

Diogo je i ranije uživao u takvim crkvenim aktivnostima: „Kako sada nemam posao, mogu da posvetim svoje vreme volontiranju.“ Međutim, tada se setio da

volonterski rad iziskuje dodatne troškove, a njegov budžet je ionako bio ograničen.

Štaviše, imao je tek rođenu bebu, a i dalje je sanjao o tome da otpočne neki svoj biznis.

Posle mnogo molitava, odlučio je da volontira u misionom projektu „Halev“.

Želeo je da bude veran Bogu, a i da odgovori na Njegov poziv na misiju.

Kada se crkveni projekat završio, Diogo je shvatio da mu se u džepu nalazilo 700 brazilskih reala (135 USD), sa kojima je otpočeo svoj privatni posao.

Bog je odgovorio na njegove molitve. U toku protekle 4 godine, Diogo je bio vlasnik uspešne pekare. Kao vernik laik, on takođe pomaže u vođenju jedne Adventističke crkve u Brazilu.

Crkva organizuje misioni projekat „Halev“ svake godine, i mnogi mladi ljudi bili su kršteni kao rezultat ovog misionog projekta.

Diogo izjavljuje: „Naučio sam, kada smo verni Bogu, On se brine o nama.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 nove crkvene zgrade u Brazilu.

U vezi sa pričom

- Pročitajte više informacija o misionom projektu „Halev“ u enciklopediji o Hrišćanskoj adventističkoj crkvi.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionke postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Ova misiona priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta misije crkve širom sveta o žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji ne uključuje samo pastore, već i ostale vernike crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje novih učenika. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanju nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obliča u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Misionke informacije

- Leo Halivel je bio prvi pionir koji je organizovao medicinsko misionarsko delovanje 1931. godine, tako što je sagradio i porinuo brod kojim je plovio po Amazonu. Ovaj brod je bio prvi iz serije kasnije izgrađenih brodova pod imenom „Luzeiro“ (Svetlonoša). Ovi brodovi i dalje pružaju pomoć hiljadama ljudi koji žive u nepristupačnim delovima Brazila duž reke Amazon. Luzeiro brodovi ljudima distribuiraju odeću, hranu, medicinska pomagala, lekove koji leče najrasprostranjenije bolesti poput malarije, crevnih parazita, neuhranjenosti, kožnih bolesti, tropskih bolesti i stomatoloških problema.

Crkva pod drvetom manga

BRAZIL | 20. avgust

Karla

crkve. Međutim, placevi u seoskim sredinama su bili veoma skupi.

Tada je videla jednu lepu parcelu u glavnoj ulici jednog malog mesta, i čula da se jeftino prodaje. Pronašla je vlasnika imanja, i on je ponudio da proda imanje za 35.000 brazilskih reala (6.650 USD).

Nije imala taj novac, ali se usudila da predloži: „Ako vam platimo 5.000 reala, da li biste nam dozvolili da ostatak plaćamo u mesečnim ratama?“

„Koliko mesečnih rata bi vam bilo potrebno?“, upitao je vlasnik imanja.

„Možemo da vam platimo 500 reala mesečno (95 USD)“, rekla je.

„60 rata?“, uzviknuo je. „Želite da mi otplaćujete ovu parcelu narednih pet godina? Ja ću bankrotirati za to vreme.“

„Ali imamo dobar razlog za to. Želimo da sagradimo crkvu, a vi biste nam pomogli u tome. Da li ste ikada gradili dom za Boga?“, upitala je čoveka.

Priznao je da nije.

„Ovde vam se pruža prilika da učestvujete u tome.“

Vlasnik se saglasio da proda. Ali, Karli je bilo potrebno 5.000 reala koje je rekla da će odmah platiti. Tražila je od vernika crkve i uspeali su da prikupše 2.700 reala (515 USD). Nedostajalo je 2.300 reala. Tada se setila drvene kutije koja je bila u crkvi namenjena za ovaj projekat. U njoj je bilo tačno 2.300 reala.

Mogla je da plati prvu ratu.

Nakon toga, vršila je isplatu svakog meseca dok nije izgubila računicu koliko rata je bilo. Protekla je godina, zatim

Pastor crkve je uputio poziv koji Karla nije mogla da odbije.

„Prijatelji“, rekao je, „već dve godine tražim nekoga da pomogne u osnivanju crkve u seoskoj sredini izvan našeg grada. Znam da je to izvan grada, znam da je teško putovati donde, svestan sam da u toj oblasti nedostaju pogodnosti koje se mogu naći u gradu, ali, ako ne dosegneмо do naše braće i sestara na selu, ko će to učiniti umesto nas?“

Karla, stomatolog sa svojim suprugom se nedavno doselila u ovaj deo severozapadnog Brazila. Molila se Bogu da je upotrebi u ovom novom području.

Pastorove reči su odzvanjale u njenom umu. Ona je želela da pomogne u osnivanju crkve na selu. Odlučila je da postavi drvenu kutiju u crkvi u koju su ljudi mogli da ostavljaju svoje donacije vezane za ovaj projekat.

Godinu dana je proteklo, a Karla je odlučila da potraži plac za izgradnju nove

druga, a tokom treće godine je odlučila da uputi izazovne molitve Bogu.

„Dragi Bože, molimo Te, pomози nam da isplatimo dug ove godine, tako da možemo da svetkujemo Tvoje ime na ovom placu dve godine ranije.“

Nikome nije govorila o svojim molitvama, ali Bog je čuo. Umesto da plaća jednu ratu mesečno, mogla je da plati tri, četiri ili čak 5 rata mesečno. Svakog meseca bi pitala suprugu vlasnika imanja koja je bila zadužena da vodi evidenciju o tome, koliko je još rata preostalo.

Po njenim proračunima, celokupan dug bi trebalo da bude otplaćen do septembra te godine.

Septembar je konačno došao, a pastor je snimio video snimak Karle koja predaje poslednju ratu. Vlasništvo nad parcelom je ubrzo preneto na crkvu, i Karla je tog dana otišla kući sa neopisivom radošću.

Međutim, kod kuće osetila je neki nespokoj. Savest joj nije davala mira. Preispitivala se koliko je uplata zaista izvršila.

Nerado je počela da broji uplatnice i potvrde. Izbrojala je 48 uplatnica. Osetila se razočaranom.

12 uplata je nedostajalo. Sa tugom u glasu prijavila je grešku supruzi vlasnika.

Prve subote u crkvi, vođa subotne škole je pokrenuo pitanje duga, stavivši pred crkvu izazov.

„Napišite svoja obećanja na listicama koje bismo mogli da ispunimo do kraja ove godine.“ Karla je napisala: „Otplata preostalih rata za novu crkvu.“

Cilj koji je stavila pred sebe je izgledao nemoguć.

Međutim, u oktobru uspela je da plati 5 rata, u novembru 4, a u decembru je uplatila poslednje 3.

Devetnaestog decembra vernici crkve su proslavili konačno ispunjenje i otplatu svih dugovanja.

U vezi sa pričom

- Zamolite neku žensku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta misije crkve širom sveta, o žrtvovanju za misiju kao načinu života, koji ne uključuje samo pastore, već i ostale vernike crkve, mlade i stare, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje novih učenika. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanju nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Danas se 20 vernika crkve okuplja svake subote na bogosluženje u crkvi koju nazivaju „Crkva pod drvetom manga“.

Oni se okupljaju u hladu drveta manga dok se u njegovoj blizini gradi crkvena zgrada.

Karla kaže: „Mi volimo našeg Boga koji u našim srcima i preko nas vrši svoju volju.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 nove crkvene zgrade u Brazilu.

Od kritike do učenja

BRAZIL | 27. avgust

Breno

Breno je odrastao u gradu Salvadoru, u Brazilu, u porodici koja je prakticala mešavinu hrišćanstva i okultizma.

Išao je u adventističku školu. Tamo je imao profesora koji je u njemu razvio želju za čitanjem Biblije.

Međutim, Breno je izrastao u buntovnog tinejdžera. Sa jedne strane je učestvovao na zabavama i pio alkohol, a sa druge strane su mu počela smetati školska pravila. Delovalo je kao da je sve zabranjeno u školi. Devojčice nisu smele da nose minduše, nakit i kratke suknje, nisu smele da imaju duge, lakirane nokte, i što je još gore, dečaci nisu mogli da sede pored devojčica u školskoj kapeli.

Školska pravila hrišćanskog ponašanja za njega nisu imala nikakav smisao, i on se protivio svakom autoritetu.

Kada je Breno završio školu, prestao je da ide u crkvu i čita Bibliju. Postao je uporni kritičar hrišćanstva. Govorio je

svom društvu: „Ići ću svugde po svetu, samo ne u crkvu.“

Otvoreno je kritikovao Boga u vezi sa stihovima iz Biblije koje nije razumevao. Loše je govorio o crkvi, čak je i svoju devojku odvuкао iz crkve.

Pet godina nakon završetka škole, dobio je neočekivani poziv od prijatelja iz škole, Viktora, da prisustvuje njegovom krštenju. Dan krštenja se pokazao kao prekretnica u njegovom životu.

Nakon krštenja, Viktor je upoznao Brenoa sa adventističkim pastorom. Pastor se odmah pomolio za oba mladića, nakon čega ih je obojicu zagrlio, i pozvao Brenoa da dođe u crkvu na bogosluženje.

Tog dana, počeo je da razmišlja drugačije.

Pastorova molitva i topla dobrodošlica su takle njegovo srce. Zaželeo je da ponovo dođe u crkvu.

Došao je na bogoslužjenje u subotu, i tu je po prvi put u svom životu stvarno upoznao Boga. Upoznao je Boga ljubavi, i kroz pastoreve propovedi, saznao je mnogo toga o Hristu, Njegovom jevanđelju i Njegovoj milosti.

Po prvi put oči i uši su mu bile otvorene, a njegove negativne misli su nestale. U crkvi se osećao dobrodošlo i voljeno od strane drugih vernika iako ga nisu poznavali. Oni su odsijavali Božju ljubav o kojoj je pastor subotom na propovedima govorio.

Kratko vreme nakon svog povratka u crkvu, počeo je da proučava biblijske teme sa pastorom. Tokom pandemije Kovid 19, jedne posebne subote, bio je kršten.

Breno sada shvata da je poziv njegovog prijatelja da prisustvuje krštenju zauvek promenio njegov život.

„Hristos je u potpunosti promenio moj život. U kratkom vremenskom periodu, ja sam od kritičara postao Njegov sledbenik, što nije moja zasluga. Sve se dogodilo zahvaljujući Božjoj savršenoj, dobroj volji i velikoj ljubavi.“ 🌍

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 nove crkvene zgrade u Brazilu, u kojima će drugi mladi ljudi poput Brenoa moći da saznaju o biblijskom Isusu punom ljubavi.

U vezi sa pričom

- Zamolite neku mušku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Znajte da pravila adventističke škole pomenuta u ovoj misionskoj priči odražavaju osnovno verovanje Hrišćanske adventističke crkve o „hrišćanskom ponašanju“, br. 22, koje delimično glasi: „Mi smo pozvani da budemo pobožni ljudi koji misle, osećaju i deluju u skladu sa biblijskim principima u svim aspektima ličnog i društvenog života. Želimo da Sveti Duh ponovo stvori u nama karakter našeg Gospoda, zato uzimamo učešća samo u onome što će proizvesti Hristovu čistotu, zdravlje i radost u našim životima. To znači da naše zabave treba da ispunjavaju najviše hrišćanske standarde ukusa i lepote. Iako prepoznaje kulturne razlike, naše odevanje treba da bude jednostavno, skromno i uredno, i da dolikuje onima čija se prava lepota ne sastoji od spoljašnjeg ukrasa, već u neprolaznom ukrasu nežnog i tihog duha.“ Više informacija o tome možete naći: bit.ly/SDA-FB22.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode, zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanju nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Kupaći kostim u crkvi

BRAZIL | 3. septembar

Regina

Službenici u kancelariji su voleli da prave šale na račun Alvara.

„Zašto ne ideš sa nama na piće nakon posla petkom?“, upitao je jedan.

„Gde si bio prošle subote?“, pitao je drugi. „Nikada ne dolaziš na naše zabave subotom.“

Alvaro se uvek strpljivo osmehivao. Obraćao se blagim tonom, uz dosta razumevanja, svojim kolegama.

Njegovo ponašanje privuklo je Regininu pažnju. Ona je saznala da je on bio hrišćanin adventista.

U narednih nekoliko godina šale i ismevanja su se nastavila u kancelariji službenika vlade Brazila u gradu Salvadoru, u kojoj su Regina i Alvaro radili. I pored svega, Alvaro nikada nije delovao povređeno.

Jednog dana, kolega Žilberto pozvao je Reginu da zajedno sa njim ode na mesto gde Alvaro provodi vreme slaveći Boga svake subote.

„Čuo sam da je to jedno neubičajeno mesto, nije u pitanju crkva, ali tamo možemo saznati više o Bibliji.“

Regina je takođe želela da sazna više o Svetom pismu, tako da je pošla sa Žilbertom sledeće subote.

Obukla je svoj kupaći kostim ispod odeće, jer je planirala da nakon toga ode na plažu.

Žilberto ju je odveo u običnu kuću u jednoj stambenoj četvrti. Tamo se Regina osećala veoma prijatno.

Kuća nije izgledala kao crkva, a nije ni bilo nekog spoljašnjeg znaka koji bi ukazivao na neku religioznu organizaciju.

Ovo mesto je bilo poznato pod imenom „Mesto na kome se širi Isusova ljubav“.

Ljudi su pozdravljali Reginu osmehujući se i grleći je. Primetila je Alvara među grupom studenata.

Pastor i njegova supruga su držali biblijsko proučavanje, nakon kojeg su odgovarali na pitanja. Bilo je mnogo pitanja, a odgovori su privukli Regininu pažnju. Dopalo joj se iskreno interesovanje koje su mladi ljudi pokazivali prema Bibliji.

Nakon ovog proučavanja iz Biblije, sledila je propoved. Međutim, Žilberto je otišao svojoj kući, a Regina na plažu.

Jedne subote, jedan od njihovih novih prijatelja, pozvao ih je da ostanu na bogoslužju.

Regina i Žilberto su se stideli da odbiju poziv, pa su ostali.

Pokušali su da sednu u poslednji red jer nisu bili odgovarajuće obučeni za crkvu. Međutim, propoved im se veoma dopala, i od tog dana ostajali su na propovedi svake subote.

Posle godinu dana, Žilberto je krštenjem predao svoje srce Isusu.

Regina se odupirala. Šta će njena porodica i prijatelji reći? Setila se kako su se ljudi sa podsmehom odnosili prema Alvaru na poslu, a pri tome bila je odgajana u drugoj hrišćanskoj zajednici. Adventistička crkva joj se činila kao netradicionalna crkva, u poređenju sa njenom crkvom.

Četiri godine je proteklo. Regina je shvatila da više ne postoje razlozi koji bi je odvojili od krštenja.

Želela je da javno iskaže svoju veru u Isusa.

Mnogi članovi njene porodice i prijatelji nisu prihvatili njenu odluku, ali ona se ne kaje zbog svoje odluke. Postala je aktivni član crkve. Uključila se i u misionerske posete osobama u potrebi. Vremenom, dobila je poziv da bude deo crkvenog odbora.

Ona je zahvalna Bogu na pokazanoj ljubavi. Ona izjavljuje da je zahvaljujući Božjoj ljubavi postala deo Božje porodice.

„Kad god imam priliku, ja širim Isusovu ljubav, kako na poslu, tako i gde god da se nalazim. Mi smo oruđa koja Bog upotrebljava da privuče druge ljude svojoj velikoj ljubavi.“ 🌍

Hvala vam što ste darovanjima Trinaeste subote pre tri godine pomogli da se kupi kuća za misionerske sastanke pod imenom „Širimo Isusovu ljubav“.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra, koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 crkvene zgrade.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mqj).
- Preuzmite misionerske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Ova misionerska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 2 govori o jačanju misionerskih aktivnosti u velikim gradovima, kao i među nehrišćanskim religijama. Cilj duhovnog rasta br. 5: „Da život učenika, pojedinaca i porodica bude ispunjenim Duhom.“ Cilj br. 6: „Povećati pristup i učešće dece, tinejdžera i mladih.“ Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima i odraslima da postave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Projekat „Širimo Isusovu ljubav“ ilustruje cilj misije br. 4: „Da ojačamo institucije Hrišćanske adventističke crkve u očuvanju slobode, celovitog zdravlja i nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Brazil ima veću raznolikost životinjskih vrsta od bilo koje druge države na svetu. U njemu živi 600 različitih sisara, 1.500 vrsta riba, 1.600 vrsta ptica i 100.000 različitih vrsta insekata.
- Brazil ima raznolike zasade voća i povrća. Njegova poljoprivreda je razvijena i veoma cenjena u svetu. Izvozi šećernu trsku, lateks, kafu, kakao, pamuk, soju, pirinač i tropsko voće.
- Fudbal je najpopularniji sport u Brazilu. Njegov nacionalni tim je uvek među najboljima na svetu. Brazil je pet puta bio svetski prvak.
- Reka Amazon protiče kroz Brazil, i ona predstavlja drugu po veličini reku na svetu nakon Nila.

Potruga za istinom

Leo i Kris

Najara je dugo želela da njen brat ide sa njom u Adventističku crkvu u mestu Brodovski u Brazilu. Prilika se ukazala kada je njen brat sa svojom suprugom napustio svoju crkvu usled doktrinalnih razlika.

Njen brat Leo i njegova supruga su tražili crkvu koja sledi učenja Biblije.

Najara je pokazala svom bratu i snaji neke adventističke knjige. Ponudila je da proučava biblijske lekcije sa njima. Međutim, izgledalo je kao da Leo nije zainteresovan. Bilo mu je čudno što adventisti izbegavaju određene namirnice za jelo. On nije shvatao zašto adventisti svetkuju subotu umesto nedelje.

Međutim, njegova supruga Kris je bila zainteresovana da sazna više o Otkrivenju.

U njenoj crkvi, ta biblijska knjiga se nikada nije proučavala. Ona nije želela da započne proučavanje biblijskih lekcija bez svog supruga.

Najara je govorila bratovljevoj supruzi o biblijskom proučavanju po razredima tokom Subotne škole u njenoj crkvi.

„Okupljeni smo u manjim grupama i proučavamo određene biblijske lekcije u prvom delu bogoslužnja“, rekla je Najara.

Krisi se svidela ideja biblijskog proučavanja svake sedmice u crkvi. Zamišljala je sebe kako učestvuje u diskusiji u okviru male grupe. Iako nikada ranije njena noga nije kročila u Subotnu školu, ljubav prema toj ideji se već rađala u njenom srcu.

Najara je slala klipove sa hrišćanskim pesmama svojoj snaji i bratu, kao i linkove za adventističke propovedi sa TV kanala na portugalskom jeziku „Novo tempo“ (Novo doba).

Kris nije želela da pravi razdor u svom domu sa suprugom, pa je zato gledala propovedi dok je on bio na poslu.

A onda je Leo doživeo ozbiljnu povredu na poslu, pao je sa kamiona na glavu i bio hitno odveden u bolnicu.

Dok je čekala ispred hirurške sale u kojoj je trajala operacija, Najara je tešila Kris.

„Pastor i svi drugi u crkvi se mole za Lea.“

Nakon nekog vremena, hirurg koji ga je operisao je izjavio da je operacija bila uspešna.

Rekao je da je povreda bila ozbiljna, ali da će se Leo u potpunosti oporaviti.

Narednog dana, kada je poseta bila dozvoljena, Kris je bila iznenađena kada joj je suprug izjavio da ga je adventistički pastor već posetio i pomolio se sa njim.

Najara je ponovo ponudila da zajedno proučavaju biblijske lekcije, a Kris je prihvatila, ali pod uslovom da njen suprug ne sazna za to. Želela je da izbegne bilo kakav sukob. Dogovorile su se da započnu proučavanje kada Leo ne bude bio kod kuće.

Međutim, Kris se nije osećala prijatno što je krišom od svog supruga htela da proučava Bibliju sa Najarom. Na dan kada je bilo dogovoreno proučavanje Biblije, Leo nije otišao na posao, već im se i on priključio.

U toku narednih nekoliko meseci, Leo i Kris su proučili svih 28 lekcija sa Najarom. Dok su saznavali više informacija o Bibliji, njihove predrasude prema adventistima su nestajale. Uvideli su da je ta crkva težila da sledi samo biblijska učenja.

Kris je ubrzo bila krštena zajedno sa svojim sinom Ezekielom, a godinu dana kasnije Leo sa njihovom ćerkom Tamiris.

Danas su Leo i Kris vođe Subotne škole u Adventističkoj crkvi u gradu Brodovski.

Glavni moto odeljenja Subotne škole odražava principe njihovog života: „Moja porodica i ja služimo Bogu radosno.“

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkve u Brodovskom, tako da još mnoge porodice mogu da služe Bogu radosno.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra, koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 crkvene zgrade.

U vezi sa pričom

- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj broj 1 govori o oživljavanju koncepta svetske misije i žrtve za misiju kao načina života koji uključuje ne samo pastore već svakog vernika crkve, mladog i starog, u radosno svedočenje za Hrista i stvaranje učenika.“ Cilj broj 5 govori o podučavanju kako pojedinaca, tako i porodica uz pomoć duhovnih materijala. Ovaj cilj dalje govori o povećanju broja vernika crkve koji se redovno mole, proučavaju Bibliju, koristeći subotnoškolske materijale, spise Elen Vajt. Cilj broj 4 govori o jačanju adventističkih institucija koje se bore za očuvanje slobode i zdravlja celokupnog čovekovog organizma, i jačanje nade kroz Isusovo delovanje u obnavljanju Božjeg obličja u ljudima. Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Brazil je dodat na mapu sveta tokom evropske kolonizacije američkog kontinenta od strane Španije i Portugalije u XV veku. Kada su prvi Evropljani došli u Brazil, u njemu je živelo oko 30 miliona ljudi starosedelaca. Danas, samo oko 300.000 starosedelaca živi uglavnom u zabačenim delovima ove države.
- Šezdeset posto prašume Amazona se nalazi u Brazilu.
- U prašumama Amazona se nalazi oko 70 plemena do kojih civilizacija još nije doprla.

Oslanjanje samo na Boga

BRAZIL | 17. septembar

Marselo

Sve je izgledalo savršeno i pod kontrolom kada je Marselo predao svoje srce Hristu u Brazilu. A onda je nova uprava preuzela tekstilnu kompaniju u kojoj je radio, i počela je da unosi promene, koje su njegov posao dovele u pitanje.

Novi menadžeri su smanjili broj sati rada tokom radne sedmice, a učinili subotu radnim danom.

Marselo nije imao nameru da radi subotom. Verno je svetkovao subotu svake sedmice, od trenutka kada se pre tri godine pridružio Hrišćanskoj adventističkoj crkvi sa svojom suprugom Klaudijom.

Marselo je pokušao da razgovara sa upravom, ali bez uspeha. Svi službenici su morali da potpišu saglasnost za dodatni radni dan. Marselo je bio jedina osoba koja je to odbila.

Strah se uvukao u njega dok je razmišljao o nesigurnoj budućnosti. Da li će dobiti otkaz? Šta će se dogoditi?

A onda je doneo odluku da sve preda u Božje ruke. Dozvoliće da Bog vodi bitku za njega. Mir je ispunio njegovo srce kada je doneo tu odluku. Imao je poverenje da Ga Bog neće zaboraviti.

Plamen nevolje je postajao sve jači kako je preduzeće sprovodilo novu radnu rutinu. Tokom prve sedmice, Marselo je sledio isti radni raspored kao i drugi službenici, ali, u subotu je otišao u crkvu dok su ostale kolege bile na poslu.

Kada se vratio na posao u ponedeljak, na svoje iznenađenje, video je da nije dobio otkaz. Dani su proticali, i on je razmišljao šta će se dalje događati. Tokom isplate plata, shvatio je da je njegova plata bila umanjena.

Marselo nije znao kako će njegova supruga i on preživeti. Uz to, njegova supruga je nešto ranije pre svega toga ostala u drugom stanju.

Njegovo radno okruženje više nije bilo prijatno. Kolege su ga ismevale: „Ti si lud“, rekao je jedan. „Ti si lenj“, rekao je drugi. Marselo nikada neće zaboraviti reči jednog kolege koji mu je rekao: „Želeo bih baš da vidim šta će sad tvoj Bog učiniti za tebe.“

Marselo je obnovio svoju odluku da sve prepusti Bogu. Iz meseca u mesec, njegova supruga i on su živeli po veri i uz pomoć prikupljenih sredstava od strane braće i sestara u crkvi i rodbine.

Kako se kriza produžavala, on se utvrdio u svojoj odluci. Ostaće veran Bogu šta god da košta.

Nakon nekog vremena, njegove kolege sa posla prestale su da ga ismevaju. Videli su njegovu veru u Boga i revnost na poslu. Šta više, počeli su da ga podržavaju.

Jednog dana, kolege su potpisale peticiju upućenu upravi, tražeći da Marcelo dobije slobodnu subotu i punu platu. Uprava nije odgovorila na njihovu peticiju.

Dve godine su protekle, ali Bog nije zaboravio Marsela i njegovu porodicu. On je doživeo ispunjenje reči psalmiste: „Bejah mlad i ostareh, i ne videlih pravednika ostavljenog, ni dece njegove da prose hleba.“ (Psalam 37,25)

Bog je blagoslovio Marsela što Mu je ostao veran. Jednog dana, primio je neočekivano pismo od uprave. Vođstvo firme je priznalo da nisu bili pošteni prema njemu, rekavši da će vratiti njegovu punu platu, uz pravo da slobodno služi Bogu subotom.

Marselo i njegova supruga su bili oduševljeni! Bog je odgovorio na njihove molitve!

Radosno je odlazio na posao još narednih 14 godina. On izjavljuje: „Ja mogu da posvedočim da se isplati služiti Bogu. Verujem da sam uz Božju milost mogao da ostavim dobar trag u kompaniji. Mnoge kolege su saznale o Bogu i Njegovoj ljubavi i vernosti posredstvom mog iskustva. Uvidele su šta moj Bog može da učini.“ 🌍

Deo darova Trinaeste subote ovog tromesečja biće upotrebljen za izgradnju nove crkve u Marselovom rodnom gradu Maua, u Brazilu.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva 24. septembra, koja će biti upotrebljena za izgradnju 4 crkvene zgrade.

U vezi sa pričom

- Zamolite mušku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Slike možete preuzeti sa Fejsbuka: bit.ly/fb-mq.
- Preuzmite misionske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022.
- Ova misionska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Ova misionska priča ilustruje sledeće komponente strateškog plana „Ja ću poći“: Cilj duhovnog rasta br. 5: „Da životi pojedinaca i porodica budu ispunjeni Duhom“. Cilj duhovnog rasta br. 4: „Da ojačamo adventističke ustanove u očuvanju slobode, celovitog zdravlja i nade kroz Isusa, uz vraćanje Božjeg lika u ljudima.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Važne činjenice

- Najviši planinski vrh u Brazilu je Pico da Neblina (Magloviti vrh), i iznosi 2.994 m. Nalazi se na granici sa Venecuelom. Pošto je skoro uvek obavijen oblacima, bio je otkriven tek 1950. godine. Ovaj planinski vrh je osvojen 1965. godine, 12 godina nakon Mont Everesta.
- Brazil je jedina država Južne Amerike u kojoj se govori portugalskim jezikom.
- Brazil ima oko 4.000 aerodroma, više od bilo koje države na svetu osim SAD-a, koje imaju 13.513 aerodroma.
- Statua Hrista Otkupitelja u Rio de Žaneiru teška je 576.062 kg i visoka je 38 metara. Ona predstavlja jedno od novih sedam svetskih čuda.

Proslavljati Gospodara Subote

PROGRAM 13. SUBOTE | 24. septembar

Felipe

Sve je počelo u petom razredu osnovne škole. Felipe je tada po prvi put bio na obaveznom času verske nastave u privatnoj školi u Brazilu.

Njegovi roditelji su objasnili direktoru da njihova porodica pripada Hrišćanskoj adventističkoj crkvi, i tražili da bude izuzet sa verske nastave.

Direktor je video veće buduće probleme koji su stajali pred Felipeom.

„Kako će maturirati ako ne pohađa nastavu subotom?“, pitao je direktor. U osnovnoj školi nastava se podjednako održava i subotom, i zar nije svaki dan Gospodnji?“

Međutim, odobrio je da dečak izađe iz učionice za vreme veronauke, i ode u neku drugu prostoriju da čita Bibliju.

Felipe se osećao neprijatno time što se razlikovao od ostale dece, ali nije imao želju da im se prilagođava. U svom detinjem umu razmišljao je: „Ako je Bog bio veran Danilu i Josifu, biće i meni.“

Felipeovi prvi časovi subotom su počeli u 6. razredu. U početku su bila samo dva ili tri časa. On je bio slobodan, a učio je iz prepisanih beleški iz svezaka svojih drugara. Škola je poštovala njegovo pravo da svetkuje subotu, i on je malo po malo uspeo da završi osnovnu školu.

Kada je krenuo u srednju školu, njegovi roditelji su bili ponovo pozvani na razgovor.

„Mnogi časovi i ispiti se održavaju subotom, da li ste sigurni da želite da vaš sin pohađa ovu školu?“

Felipeov otac je bio u potpunosti uveren. On je želeo da dečak ostane u toj školi koja se nalazila pored osnovne škole koju je njegov sin godinama pohađao.

Felipe nije dolazio na nastavu subotom. Ponekad je to bilo teško. Polovina časova nekih predmeta bila je u subotu, i ni na koji način on nije mogao u neko drugo vreme da nadoknadi to gradivo. Međutim, Bog je blagoslovio Felipeovu vernost i on je položio godinu.

U početku, nastava u srednjoj školi je trajala od 13.30 do 20.30 od ponedeljka do petka, sa povremenim časovima u toku jutra. Međutim, onda se broj časova uvećao na tri časa petkom uveče, sedam u subotu pre podne, i još četiri popodne.

Felipe nije pohađao nastavu subotom. Marljivo je učio sa beležaka svojih drugara i redom dobijao dobre ocene. Boga je blagoslovio i on je završio srednju školu.

Onda je došlo vreme za polaganje prijemnog ispita za fakultet. Želeo je da studira medicinu na državnom univerzitetu. Njegov san bio je da postane doktor.

Međutim, njegov svet se srušio kada nije uspeo da se nađe na listi onih koji su položili prijemni ispit.

„Bio sam oduvek veran, zašto me ne blagosiljaš više?“

Iako je bio tužan, osećao je mir koji je dolazio od poverenja u Boga koji sve zna, sve čuje i sve vidi.

Prijavio se za polaganje ispita na privatnom univerzitetu na kome je njegov otac radio. Do dana današnjeg, seća se teme prijemnog ispita „Nauka i religija“. Njegovo ime se opet nije našlo među onima koji su bili primljeni na studije.

Nakon toga, molio se i razmišljao jednu sedmicu. Zatim je univerzitet izdao proširenu listu studenata koji će biti primljeni na studije. Njegovo ime je bilo među njima.

Nastava subotom je i dalje predstavljala problem. U Felipeovoj trećoj godini studija, imao je jedan predmet 4 časa sedmično, uključujući i dva koja su padala u subotu. Felipe nije dolazio na predavanja subotom, a profesor na ispitu ga je oborio. Studentski savetnik nije mogao ništa da učini u Felipeovom slučaju.

„Na koji način planiraš da postaneš doktor?“, upitao je. „Ova profesija će dosta toga zahtevati od tebe. Ne možemo ništa da učinimo.“

Međutim, Bog se postarao na jedan neverovatan način.

Kada je Felipe prijavljivao naredni semestar, saznao je da je neobično

U vezi sa pričom

- Zamolite mlađu mušku osobu da iznese ovu priču kao svoje lično iskustvo.
- Felipe danas radi kao doktor endokrinologije.
- Razgovarajte u okviru razreda Subotne škole koliko je ljudi saznalo i bolje upoznalo Boga preko vašeg vernog svetkovanja subote.
- Preuzmite slike sa Fejsbuka (bit.ly/fb-mq).
- Preuzmite misioniske postove i kratke činjenice iz Južnoameričke divizije: bit.ly/sad-2022
- Ova misioniska priča ilustruje stavove Hrišćanske adventističke crkve. Projekat „Ja ću poći“ govori o ciljevima duhovnog rasta. Cilj duhovnog rasta br. 7: „Pomoći mladima da stave Boga na prvo mesto u svom životu i daju primer biblijskog pogleda na svet.“ Četiri misioniska projekta u Brazilu ilustruju cilj br. 4: „Ojačati adventističke institucije u očuvanju slobode, celovitog zdravlja i nade kroz Isusa, i vraćanju Božjeg obličja u ljudima.“ Više informacija o strateškom projektu Hrišćanske adventističke crkve „Ja ću poći“ saznajte: IWillGo2020.org.

Pre Trinaeste subote

- Podsetite sve da njihovi misioniski darovi služe širenju Božje Reči širom sveta i da će jedna četvrtina prinosa Trinaeste subote biti upotrebljena za izgradnju osam crkava u dve zemlje u Južnoameričkoj diviziji.
- Narator ne mora da uči napamet priču, ali on ili ona treba da budu dovoljno upoznati sa materijalom da ga ne moraju čitati.
- Pre ili posle priče koristite mapu da pokažete dve zemlje na jugu Američke divizije – Boliviju i Brazil – koje će dobiti sredstva Trinaeste subote za izgradnju osam novih crkava, po četiri u svakoj zemlji.

veliki broj studenata pao u prethodnom semestru na ispitu na kome je i on pao. Kao rezultat toga, dodat je jedan čas tog predmeta, koji nije pao u subotu.

To je bila mogućnost da Felipe još bolje ovlada materijom, stekne simpatije kod profesora, i na kraju položi ispit.

Tokom studija, mnogi profesori su se raspitivali u vezi sa njegovim odsustvovanjem sa nastave subotom. Pokazali su da pošuju njegovo pravo na versku slobodu, kada im je objasnio svoja ubeđenja u vezi sa sedmim danom subotom.

Ispiti subotom su nastavili da budu prepreka Felipeu i kad je završio osnovne studije. Ispiti za medicinsko stažiranje i kasnije doktorsku licencu su bili određeni za subotu. Međutim, Felipe je uspeo da se dogovori sa upravom univerziteta da te ispite polaže nekog drugog dana. Na ispitu za doktorsku licencu, samo 30% studenata postdiplomaca je uspelo da položi. Među njima, prvi na listi u celom Brazilu bio je Felipe.

Danas je on profesor na privatnom univerzitetu na kome je nekada studirao.

Pre neki dan, jedan njegov kolega, profesor na kolegijumu, spomenuo je da je

jedna studentkinja adventistkinja prisutna na predavanjima njegovog predmeta.

„Kako će diplomirati ako ne dolazi na predavanja subotom?“, upitao je.

Odgovarajući ovom profesoru, Felipe je rekao: „Imate pred sobom živi dokaz da neko ko ne dolazi na predavanja subotom može da diplomira i stekne zvanje doktora i bude među najboljima u državi.“

Priča o suboti se i dalje ponavlja. Onako kako je Bog pomagao Felipeu, a on sa svoje strane Njemu ostao veran, tako će pomagati bilo kom vernom studentu, a u isto vreme njegovo iskustvo pretočiti u misionisku priču, sve na slavu svog imena.

Deo današnjih darova Trinaeste subote biće upotrebljen za izgradnju 4 nove crkve u Brazilu, tako da još mnogi ljudi mogu da upoznaju Gospodara Subote. Deo darova će biti upotrebljen i za izgradnju 4 crkve u Boliviji.

Hvala vam što planirate da izdvojite i priložite velikodušna sredstva koja će pomoći širenju jevanđelja u Južnoameričkoj diviziji. 🌍

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike).

Budući projekti 13. subote

Projekti koji će biti u žiži sledećeg tromesečja dolaze iz Južnopacifičke divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- Osnivanje TV kanala i FM radija „Nada“ u Papua Novoj Gvineji.
- Snimanje i produkcija dečije TV serije „Carski učenici“ od 5 sezona sa po 13 epizoda u svakoj sezoni. Priče iz TV serije su zasnovane na knjigama: *Put Hristu, Čežnja vekova, Pouke velikog Učitelja, Stvaranje, patrijarsi i proroci, Apostolska crkva – Hristovim tragom, Velika borba.*

Izvori za vođe

Obaveštenja onlajn

Slede izvori obaveštenja koje mogu biti od pomoći u pripremi za segment misije Subotne škole. Za više obaveštenja o kulturi i istoriji zemalja predstavljenih u ovom tromesečju, posetite:

Veb-stranice:

Bolivija: vladin veb-sajt	bit.ly/Bolivia-Pres
Nations Online	bit.ly/NationsOnline-Bolivia
Britanica	bit.ly/Britannica-Bolivia
Brazil: vladin veb-sajt	bit.ly/Brazil-GOV
Lonely Planet	bit.ly/LP-Brazil
Svetski turistički vodič	bit.ly/VTG-Brazil
Peru: vladin veb-sajt	bit.ly/Peru-GOV
Peru Travel	bit.ly/Peru-Tourism
National Geographic	bit.ly/NatGeo-Peru
Urugvaj: vladin veb-sajt	bit.ly/Uruguay-GOV
Lonely Planet	bit.ly/LP-Uruguay
Wikitravel	bit.ly/WikiTravel-Uruguay

Adventističke veb-stranice:

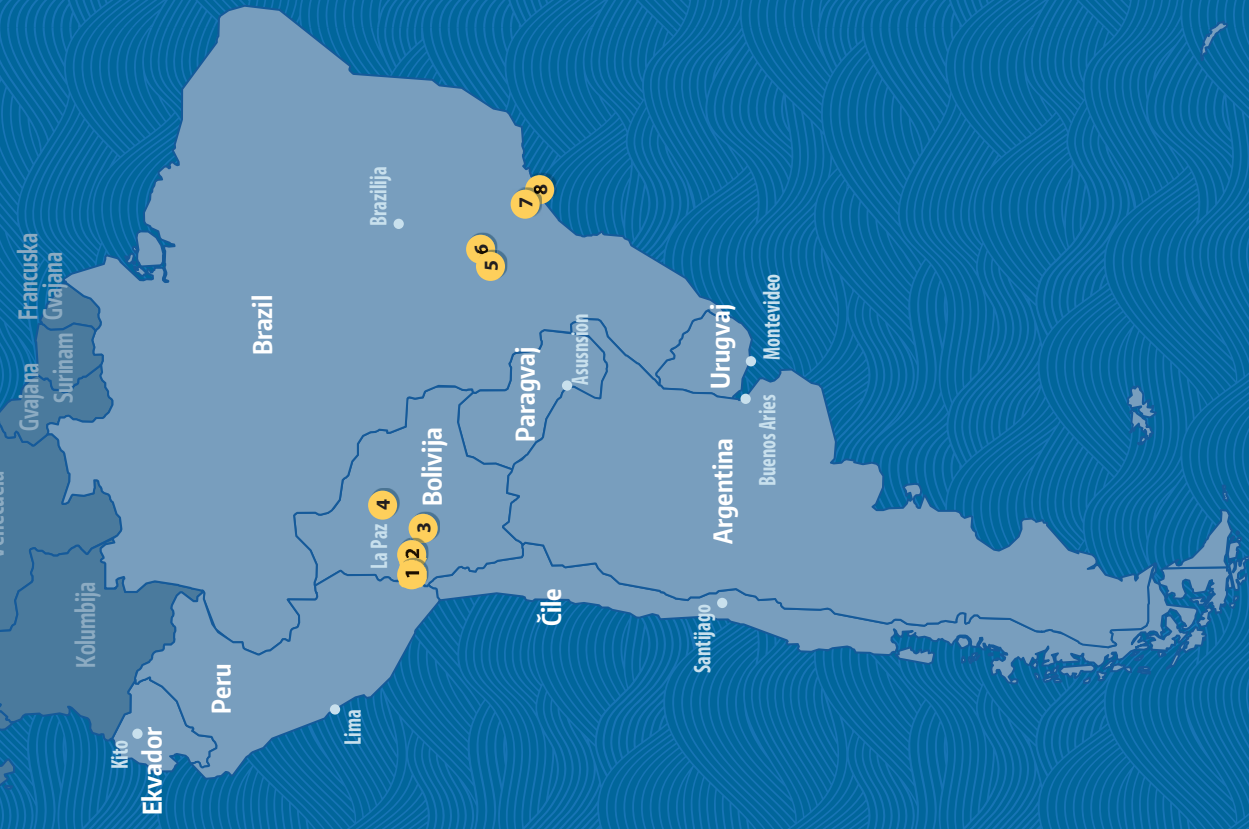
Južnoamerička divizija	bit.ly/SDA-SAD
Bolivijska unija	bit.ly/BoliviaUM_FB
Centralna brazilska unija	bit.ly/SAD-CBUC
Istočna brazilska unija	bit.ly/SAD-EBUM
Severna brazilska unija	bit.ly/SAD-NBUM
Severoistočna brazilska unija	bit.ly/SAD-NEBUM
Severozapadna brazilska unija	bit.ly/SAD-NVBUM
Unija oblasti Južnog Brazila	bit.ly/SAD-SBUC
Jugoistočna brazilska unija	bit.ly/SAD-SEBUC
Zapadnocentralna brazilska unija	bit.ly/SAD-VCBUM
Unija Severnog Perua	bit.ly/SAD-NPUM
Unija Južnog Perua	bit.ly/SAD-SPUM
Urugvajska unija crkava	bit.ly/SAD-UUCM

Metod postavljanja cilja u prikupljanju darova pomoći će vam da usmerite pažnju na svet-sku misiju i povećate sedmične misioniske darove. U svom razredu postavite cilj za sedmični misioniski dar. Pomnožite taj iznos sa 14, predviđajući dvostruki iznos za Trinaestu subotu. Podsetite članove svog subotnoškolskog razreda da njihovi redovni sedmični darovi pot-pomažu misionско delo svetske crkve i da će jedna četvrtina darova Trinaeste subote otići direktno za projekte u Južnoameričkoj diviziji. Dvanaeste subote iznesite pred crkvu izve-štaj o misionским darovima prikupljenim ovog tromesečja. Ohrabrite vernike da Trinaeste subote udvostruče ili utrostruče svoje uobičajene darove. Prebrojte dar i objavite iznos koji je prikupljen u Subotnoj školi.

JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Argentinska unija	622	429	119,263	45,377,000
Bolivijska misija	481	673	122,738	11,633,000
Centralna brazilska unija	1,239	807	283,337	47,150,395
Čilearska misija	686	309	104,239	19,470,000
Istočna brazilska misija	1,126	1,601	213,472	16,964,966
Ekvadorska misija	308	368	54,332	17,511,000
Severna brazilska misija	1,872	1,524	322,437	17,442,676
Severna peruanska misija	1,424	1,722	213,721	16,418,565
Severoistočna brazilska misija	1,087	1,470	206,830	33,059,297
Severozapadna brazilska misija	1,001	838	169,491	7,598,084
Paragvajaska misija	69	90	13,654	7,255,000
Južna brazilska unija	1,226	848	172,350	30,605,684
Južna peruanska misija	1,156	1,467	200,623	16,405,435
Jugoistočna brazilska unija	1,397	1,069	223,162	43,033,609
Urugvajaska misija	60	50	7127	3,531,000
Zapadna centralna brazilska misija	782	762	135,409	15,957,289
Pripojena polja	0	1	8	4,000
Ukupno:	14,536	14,028	2,562,193	349,417,000

PROJEKTI:

- 1 Nova crkva, El Alto, Bolivija
- 2 Nova crkva, La Paz, Bolivija
- 3 Nova crkva, Kocabamba, Bolivija
- 4 Nova crkva, Trinidad, Bolivija
- 5 Nova crkva, Ribeirao Preto, Brazil
- 6 Nova crkva, Brodovski, Brazil
- 7 Nova crkva, Maua, Brazil
- 8 Nova crkva, Santos, Brazil